

РЕШЕНИЕ

№ 8093

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10640** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба подадена от „ОМВ БЪЛГАРИЯ” ООД, чрез пълномощник адв. В. А. на законните му представители (управител Д.-С. Т. и прокуррист Е. У.), срещу Решение № 3908 от 17.08.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 102-ти състав, постановено по НАХД № 8874/2021 г., с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 523083-Ф-540458 от 08.07.2020 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности”- С. в Централно управление на Националната агенция по приходите (НАП), с което на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, като съдът е преквалифицирал административното нарушение от такова по чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. с ал. 1 и е намалил размера на наложената имуществена санкция от 3000,00 лв. на 800,00 лв.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК вр. чл. 63в от ЗАНН. Поддържа се, че не е извършено посоченото нарушение, като освен това сочи процесуални нарушения при съставянето

и връчването на АУАН, както и при издаване на процесното НП. Иска се отмяната на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по съществува на спора, с който да бъде отменено издаденото Наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител адв. А., поддържа жалбата по изложените съображения. Претендира разноските по делото.

Ответникът - Началникът на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, редовно призован, не изпраща представител и не взема становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., счита касационната жалба за неоснователна, тъй като не са налице сочените от касатора касационни основания за отмяна. Пледира за потвърждаване на оспореното решение.

Административен съд София – град, I касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно.

Софийски районен съд е приел за установено от фактическа страна, че при извършена на 30.12.2019 г. проверка в търговски обект - складова база № 1 на О., намиращ се в [населено място], район „Н.“,[жк]се установило, че осъществяваната търговска дейност в обекта е търговия на едро с различни видове горива. В рамките на осъществената проверка в търговския обект било установено също наличие на функциониращо ЕСФП с индивидуален № DL 000976, регистрирано в НАП с потвърждение № 42162728/04.06.2019г., което било deregистрирано на дата 28.06.2019г. видно от направената справка за регистрирани фискални устройства.

Контролните органи констатирани, че касаторът „ОМВ България“ ООД като данъчно задължено лице не било подало в НАП данни във връзка с извършена доставка на дизелово гориво от доставчик „Инса Ойл“ ЕООД с общо количество 68 555 литра по акцизен данъчен документ (А.) уникален контролен номер (У.) 000 000 000 459 0723/07.06.2019 г., което било получено на 09.06.2019 г.

От справката за доставка на гориво на дружеството по налични документи за датата 09.06.2019 г. е видно, че доставката по горепосочения А. с У. 459 0723 за 68 510 литра не е отразена въобще, а според справка за измерените стойности от разходомери на входа към АСО за същата дата (09.06.2019 г.) било видно, че въпросното количество от 68 555 литра дизелово гориво е доставено в резервоар за дизелово гориво в обекта на дружеството.

На 05.03.2020 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № F-540458/05.03.2020г., като нарушението било квалифицирано като такова по чл.118, ал. 10 от ЗДДС. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на 05.03.2020 г. на пълномощник на дружеството. Въз основа на него Началникът на Отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП издал процесното НП № 523083-F540458/08.07.2020 г., в което били отразени обстоятелствата по извършената проверка, фактическото описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, както и нарушената законова разпоредба на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, като на осн. чл. 185, ал. 2 от ЗДДС на търговското дружество „ОМВ България“ ООД било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лева за посоченото административно нарушение.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени

събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София- град приема от правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивната инстанция, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по депозирана в срок жалба срещу НП № 523083-F540458/08.07.2020 г.

Касационният състав споделя извода на СРС, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че не е посочена дата на извършване на нарушението, поради което НП е незаконосъобразно. Датата на извършване на констатираното нарушение, за което е санкционирано дружество е безспорно установена от съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства.

По отношение на изложените доводи за нарушение на материалния закон и липсата на осъществен състав на нарушение, касационната инстанция отново намира за законосъобразни изложените доводи от въззивната инстанция. Правилно въззивният съд е приел, че административнонаказващият орган не е допуснал нарушения при издаване на НП, обосновал е извод за осъществено от дружеството нарушение на чл. 118, ал. 10 ЗДДС. Анализирайки приложимите разпоредби СРС е посочил, че дружеството не е подало електронен документ за потвърждение на получаване, както към датата на възникване на данъчното събитие, така и към приключване на проверката 30.12.2019 г.

Както е посочил решаващият съд, разпоредбата на чл. 118, ал. 10 ЗДДС предвижда, че данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис. Безспорно е установено по делото, че на 09.06.2019 г. е била извършена доставка на 68 555 литра дизелово гориво обект на санкционираното дружество, но данни към НАП за доставката не са били подадени от проверяваното лице към датата на доставката и към момента на проверката на органите по приходите. Посоченото доказва извършването на нарушение по чл. 118, ал. 10 ЗДДС.

В случая независимо от твърденията на касатора, че по отношение на него следва да се приложи изключението предвидено в чл. 118, ал. 11, т. 5 от ЗДДС, съгласно което данни по ал. 10 не се подават от получателя за доставки, които е отчетел като получени чрез електронната си система с фискална памет, тъй като в случая по делото са ангажирани доказателства за това, че към момента на доставката на 68 555 литра дизелово гориво, същата не е била отчетена като получена чрез електронната система с фискална памет до датата на проверката. След като такова отчитане през електронната система с фискална памет не е било налице към момента на доставката, то данните е трябвало да бъдат подадени по описания в чл. 118, ал. 10 ЗДДС начин, който е чрез подаване на данните по електронен път с квалифициран електронен подпис.

Според разпоредбата на чл. 185, ал. 2 ЗДДС, „извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1“. Налице е правилно квалифицираното нарушение, което не съответства на приложената санкционна норма, а релевантна е тази по чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, определяща значително по-нисък размер на санкцията. Правилно съдът е отчел, че в случая не е налице неотразяване на приходи, поради което отговорността на касатора, ангажирана на основание чл.185, ал.2, изр.1 от ЗДДС за извършено от него административно нарушение по чл.118 от ЗДДС, следва да бъде преквалифицирана по такава по чл.185, ал.2, изр.2 от ЗДДС и се наложи санкция по ал.1, а именно -за юридическите лица и едноличните търговци „имуществена санкция ” в размер от 500 до 2 000 лева. След като е извършил съвкупната преценка на всички фактически положения по случая във връзка със санкционираното нарушение обосновано съдът е приел, че следва да се наложи „имуществена санкция” по чл. 185, ал. 2, изр. 2 вр. с ал. 1 от ЗДДС в размер на 800 лева.

Неоснователно е становището, че процесният случай разкрива белезите на маловажен такъв по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Нарушението е формално, поради което мотивирането на маловажността с липса на вредоносни последици е неуместно. Както правилно е посочил и СРС, не се отличава с по-ниска степен на засягане на обществените отношения отколкото други нарушения от същия вид, поради което същото не може да се квалифицира като маловажно.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3908 от 17.08.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/,
НО, 102-ти състав, постановено по НАХД № 8874/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

ЧЛЕНОВЕ: